

Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, taivaan tähtien Isältä, jonka luona ei mikään muutu, ei valo vaihdu varjoksi.

—Jaakob 1:17

Hyvä on ikuista

Good cannot end

Christian Science Sentinel, Vuosikerta 111, Numero 14

Sarah Hyatt

Tämä saattaa tuntua joistakin ihmisistä jokseenkin uskomattomalta väitteeltä, kun kohtaamme edessämme olevat haasteet: työpaikkojen häviämiset, omaisuuden pakkomyynnit, eläkerahastojen kutistumisen, avioerot, rakkaiden menettämisen, terveystongelmat jne. Ehkä mietimme itseksemme: ”Näyttää todellakin siltä, että hyvä on käynyt vähiin.” Mutta se on kaikesta huolimatta todistettavissa oleva henkinen tosiasia, kun alamme ymmärtää, että Jumala on hyvä, ainoa Luoja, ja on luonut kaiken kaltaisekseen. Raamatun kertomuksessa luomisesta Ensimmäisen Mooseksen kirjan ensimmäisessä luvussa toistetaan yhä uudelleen, että Jumala katsoi kaikkea tekemäänsä, ja kaikki oli hyvää. (ks. 1 Moos. 1:25, 31). Sitten Raamattu sanoo Saarnaajan kirjassa: ”Minä oivalsin, että kaikki, mnkä Jumala tekee, pysyy ikuisesti. Siihen ei ole lisäämistä eikä siitä vähentämistä” (3:14). Tästä henkisestä näkökulmasta katsoen voimme kyseenalaistaa minkä tahansa tapahtuneen menetyksen voimallisten henkisten lakien avulla, jotka voivat oikaista inhimillisen tapahtuman vastaamaan Jumalan näkemystä jatkuvasta hyvästä.

Mietitäänpä esimerkkinä kertomusta Mooseksesta ja heprealaisten vapauttamisesta orjuudesta. Jokaisen haasteen kohdalla, jonka aikaisemmin orjina olleet kohtasivat lähdettyään Egyptistä, he halusivat palata orjuuteen, missä heille olisi taattu ainakin ruoka ja vesi. Miten rajoittunut näkemys hyvästä heillä olikaan! Mutta Mooses opetteli itse ja auttoi heitäkin näkemään pilkahduksia Jumalan rakkauden luonteesta ja sen jatkuvasta virtaamisesta heille. Punainen Meri jakautui kahtia, jotta he voivat paeta heitä takaa-ajavaa armeijaa, he saivat mannaa syödäkseen ja vettä tuli kalliosta. Myöskään heidän kenkensä ja vaatteensa eivät kuluneet heidän 40-vuotisen erämaakautensa aikana. Tämä näytti toteen Jumalan tarkoituksen täyttää luotujensa jokainen tarve ja siunata ihmiskuntaa jatkuvalla hyvällä.

Mooseksen oli kuitenkin vielä opittava lisää Jumalan hyvydestä. Tuon ajan perinteisen käsityksen mukaan Hän oli vihan ja koston Jumala kuten myös oikeudenmukaisuuden ja huolenpidon Jumala. Mutta tämä näkökanta oli muuttumassa perin pohjin sen henkisen totuuden valossa, joka loisti Mooseksen keskusteluissa Jumalan kanssa. Mooseksen kerrotaan väitelleen Jumalan kanssa silloin, kun heprealaiset olivat kapinoineet tekemällä epäjumalan. Toisen Mooseksen kirjan mukaan (32:10-12) Mooses kuuli Jumalan sanovan, että Hän aikoi hävittää heidät kaikki heidän tottelemattomuutensa vuoksi. Puhuessaan Jumalan kanssa Mooses painotti, ettei olisi hyvä ajatus, että Jumala ensin toisi heprealaiset orjuudesta ja sitten surmaisi heidät erämaassa. Mitä egyptiläiset ajattelisivat sellaisesta Jumalasta?

Minun mielestäni tässä kohdassa ei ollut niinkään kysymys Mooseksen väittelystä Jumalan kanssa kuin siitä, että Jumala ilmaisi Moosekselle tavalla, jonka tämä saattoi ymmärtää, että sellainen surmaaminen olisi täysin vierasta rakastavalle ja kokonaan hyvälle Luojaalle.

Kun muutamme näkemyksiämme Jumalan luonteesta ja mietimme uudella tavalla suhdettamme Häneen rakastettuina lapsina, tämä korjaa ajatteluamme, päättelyämme ja rukouksiimme näennäisesti hyvin todellisista hyvän menetyksistä elämässämme. Tämä uusi näkemys antaa vapauden rukoilla, että Jumalan tahto tapahtuisi niin maan päällä kuin taivaassakin, koska Hänen tahtonsa saa aikaan aina hyvää ja siunaa kaikkia. Nuo rukoukset johtavat uudistumiseen ja palautumiseen päivittäisessä elämässämme, kun pelko menetyksestä poistuu ja tilalle tulee välitön tunne Jumalan avusta ja huolenpidosta ja inhimillinen näkemä muuntuu jumalalliseksi näköalaksi.

Koin tämän omassa perheessäni, kun mieheni joutui kaksi kertaa käymään läpi työpaikkansa menetyksen: toinen yritys lopetti toimintansa ja toinen myytiin. Kumpikaan kerta ei todellakaan ollut otollista aikaa etsiä työtä johtuen vallitsevasta taloudellisesta ilmapiiristä. Kummassakin tapauksessa oli melkoinen haaste olla joutumatta paniikkiin hoitaessamme lainojen lyhennyksiä ja automaksuja kuten myös siinä, mitä tehdä seuraavaksi – miten löytää työtä sellaisilta markkinoilta. Oliko hyvä meidän elämästämme kadonnut?

Kummallakin kerralla käännyimme avun saamiseksi niiden puoleen, joita Mary Baker Eddy nimitti Kirkkomme ”kahdeksi persoonattomaksi pastoriksi” – Raamatun ja hänen teoksensa *Tiede ja terveys sekä avain Raamattuun* saadaksemme opastusta rukoilla ja käytännön viisautta (ks. *Miscellaneous Writings 1883-1896*, s. 322). Raamattu on täynnä lupauksia Jumalan hyvyyden jatkuvasta saatavuudesta. Psalmin kirjoittaja sanoo: ”Jumalan uskollisuus kestää päivästä päivään” (Ps. 52:3). Ja Jaakobin kirjassa luvataan: ”Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, taivaan tähtien Isältä, jonka luona ei mikään muutu, ei valo vaihdu varjoksi” (1:17). Mitä suurenmoisia vakuutuksia nämä ovatkaan jumalallisen Rakkauden muuttumattomasta luonteesta ja Rakkauden tarkoituksesta pitää meistä aina huolta, antaa meille voimia ja iloita meistä!

Rukoillessani mieheni kanssa ajattelin, miten Mary Baker Eddy tunsu omakohtaisesti, mitä menetykset ja vaikeudet olivat. Hän menetti kaksi aviomiestäään odottamatta sairauden vuoksi, menetti pienen poikansa huoltajuuden oman huonon terveytensä takia, menetti hyvät suhteensa lähisukulaisiinsa ja oli vähällä menettää oman henkensä tapaturman aiheuttaman vakavan loukkaantumisen vuoksi. Kun sain tietää hänestä tämän, halusin kuulla, mitä asioita hän oli oppinut ja mitkä henkiset totuudet olivat auttaneet häntä noiden vaikeiden tapahtumien yli.

Kiitollisuus oli epäilemättä eräs niistä. Tutkiessani *Tiede ja terveyttä* löysin tämän kohdan: ”Olemmeko todella kiitollisia jo saamastamme hyvästä? Silloin käytämme hyväksemme osaksemme jo tullutta siunausta ja tulemme näin kelvollisiksi saamaan lisää. Kiitollisuuteen kuuluu paljon enemmän kuin kiitosten ilmaiseminen sanoin. Toiminta ilmaisee suurempaa kiitollisuutta kuin puhe” (s. 3).

Kun ajattelin kiitollisuuden ilmaisemista tekoina, mieleeni tulivat ensimmäisiksi tavanomaiset asiat: kiittäminen vilpittömästi, kiitoskirjeitten lähettäminen, etukäteen

kiittäminen. Mutta lukiessani eteenpäin päättelin parista seuraavasta kappaleesta, että paras tapa osoittaa kiittollisuuteni siitä hyvästä, jonka olin jo saanut, olisi elää elämääni kuuliaisena niille, mitkä Jeesus sanoi olevan kaksi suurinta käskyä: rakastaa Jumalaa koko sydämeistäni, mielestäni ja sielustani ja lähimmäistäni niin kuin itseäni (ks. Matt. 22:37, 39).

Pyrkiessäni rakastamaan Jumalaa kokosydämisesti ymmärsin, että en voinut tehdä jumalia pelosta ja epävarmuudesta, epäilyksestä ja huolehtimisesta, vihasta ja kaunasta ja sitten kumartua niiden edessä. Saatoin asettua vastustamaan noita vääriä jumalia olemalla kiittollinen siitä Jumalan antamasta ymmärryksestä, jonka Mooses oli tuonut esiin: ettei Jumalan luonteen mukaista todellakaan ollut ensin luoda meidät eikä sitten huolehtia meistä. Hänen kaikkivaltiutensa, Hänen ääretön viisautensa, Hänen rakkautensa varmistaisivat, että meillä olisi aina kaikki, mitä tarvitsemme. Kerroin näistä ajatuksista miehelleni. Olimme samaa mieltä, että meidän tuli olla kiittollisia etukäteen (eikä vasta sen tosiasian jälkeen) siitä, että Jumala johtaisi meidät edessämme olevien haasteiden ratkaisuun.

Kummallakin kerralla käsitellessämme mieheni työpaikan menetystä ratkaisut olivat odottamattomia, mutta muistellessamme sitä saatoimme havaita, että Jumala valmisti häntä uralle, jota emme olleet arvanneet etukäteen. Taidot, joita hän kehitti jokaisessa työssään, olivat tarpeellista valmistautumista siihen työhön, jossa hän oli seuraavat 25 vuotta.

Hyvyys on pysyvää. Jumala on kaiken olemisen, kaiken toiminnan ja kaikkien oikeiden ideoiden ehtymätön lähde. Voimme siis olettaa, että hyvyys on luonteenomaista kaikelle, mikä on todellista, ja että sen täytyy olla aina läsnä. Koska Jumala on hyvä ja ”hänessä me elämme, liikumme ja olemme” (Apt. 17:28), silloin todellakin kaikki, minkä voimme tietää, on se hyvyys, joka tulee Jumalalta. Tunnustaessamme nämä henkiset tosiasiat voimme tuntea olevamme vapaita inhimillisten olosuhteiden vaikutuksista, jotka yrittävät vakuuttaa meille, että paha on yhtä todellista kuin hyvä, ellei vielä voimakkaampi. Vähitellen voimme osoittaa hyvän kaikkeuden ja iloita korvaamattomilta tuntuvien menetysten voittamisesta.

On vapauttavaa tiedostaa, että Kristus on läsnä. Kristus voidaan nähdä Jumalan jumalallisena viestinä, joka kertoo katkeamattomasta yhteydestämme jumalalliseen Vanhempamme, joka on keskeytymättömän ja muuttumattoman hyvän lähde. Kristus kykenee antamaan aina oikeita ajatuksia, joita tarvitsemme kohdatessamme vastoinkäymisiä ja menetyksiä.

Isäni kuolema oli eräs haastavimmista hetkistäni. Hän oli ollut alkoholin väärinkäyttäjänä koko lapsuusaikani ja suhteemme oli äärettömän vaikea. Kun aloin opiskella Kristillistä Tiedettä, rukoilin erityisesti voidakseni antaa hänelle anteeksi ja rakastaa sitä hyvää ihmistä, jollaiseksi Jumala oli luonut hänet olemaan. Jouduin ponnistelemaan, mutta edistyin todellakin paljon ja aloin nähdä hänet sellaisena, kuin Jumala aina tuntee hänet. Emme todellakaan onnistuneet saamaan välejäme kovin lämpimiksi ja rakastaviksi, mutta vihdoin viha ja kiukku hävisivät. Pystyin jopa sanomaan hänelle vilpittömästi juuri ennen hänen kuolemaansa, että rakastin häntä. Olin hämmästynyt tuntemastani surusta. Minusta tuntui, että olin menettänyt mahdollisuuden jatkaa tiellä, joka johti sovintoon ja paranemiseen, kuten myös mahdollisuuden, että isäni olisi todella isä. Se hyvä, joka minulle oli auennut, näytti kadonneen iäksi.

Rukoillessani suruni helpottamiseksi aloin vakuuttua hänen elämänsä jatkuvuudesta ikuisen Jumalan lapsena. Minusta tuntui selvästi, ikään kuin Jumala olisi puhunut minulle: ”Hän on Minun kanssani. Pidän häntä kädestä. Hän on aina Minun kanssani ja tulee aina olemaan.” Olin vakuuttunut, että isäni jatkoi omaa matkaansa löytääkseen oman arvonsa ja arvostuksensa ja myötäsyttyisen hyvyytensä Isänsä silmissä. Suruni muuttui iloksi ymmärtäessäni, että Jumalan ja Jumala-suhteemme kehittyminen jatkui meissä molemmissa. Olin jo havainnut, että Jumala oli aina toiminut vanhempanani, ja tiesin, että Hän tulisi sitä olemaankin äärettömässä rakkaudessaan ja viisaudessaan.

Koska rukouksen perustana on se yksinkertainen lähtökohta, että Jumala on hyvä ja Jumala on kaikki, se on todella tehokas lääke menetyksiin kuten myös terveyden menettämisen tai ikääntymiseen liittyvien toimintojen heikkenemisen mukanaan tuomiin haasteisiin. Jumala on antanut meille oikeuden terveyteen, eheyteen ja muuttumattomaan hyvään. Jumala ei ole luonut meitä aineellisten lakien alaisiksi, jotka perustuvat kahteen vastakkaiseen vaikuttajaan, hyvään ja pahaan, samanarvoisina tekijöinä kokemuksessamme. Sen sijaan Hän loi lapsensa tuntemaan ja kokemaan vain hyvän, joka vakiinnutettiin ja selitettiin Ensimmäisen Mooseksen kirjan ensimmäisessä luvussa: ”Ja Jumala katsoi kaikkea tekemäänsä, ja kaikki oli hyvää” (1 Moos. 1:31).

Kun hyvä näyttää hauraalta inhimillisissä olosuhteissa, kääntyminen pois ongelmista kaikkivaltiaan Hengen puoleen antaa tarvittavat parantavat ratkaisut. Koska hyvä on Jumala, se on vailla alkua ja loppua. Mitkään inhimilliset olosuhteet eivät ole niin vaikeita, ettei Jumala kykenisi antamaan meille vastausta. Mooseksen kokemukset Jumalan kanssa erämaassa saavat meidät huomaamaan, että meidän jumalallinen Vanhempamme tuo jatkuvasti ilmi luonnettaan meille kaikille, meissä kaikissa. Se on ikuista hyvää.

Sarah Hyatt on Kristillisen Tieteen praktikko ja opettaja Charlestonista, Etelä-Karoliinasta.